

[Horn.]

om, hvorledes arbejdskraften og andre ting vil være.

Ja, det er, hvad vi vil sige på nuværende tidspunkt. Vi afventer, hvad ministeren for offentlige arbejder kan fremlægge for os til efteråret på grundlag af de arbejdsudvalg, der er i gang, og så vil vi tage stilling, men altså være indstillet på, som jeg nævnte til indledning, at folketingets partier igennem et udvalg kommer til at følge sagen, og det kan som sagt kun ske ved, at vi senere stiller forslag til beslutning herom.

Stæhr Johansen: Jeg vil først gerne takke ministeren for den redegørelse, der er blevet givet folketinget, således at vi har fået mulighed for at føre denne debat. Det er min bestemte opfattelse, at det er en hastesag, vi her må beskæftige os med. Luftfartens kolossale udvikling bevirker, at vi må se i øjnene, at hvis vi skal beholde en storlufthavn her i Skandinavien i almindelighed og i Danmark i særdeleshed, må man finde frem til en løsning inden alt for længe. Men det er jo ganske klart, at en løsning, der koster så mange penge — man har vel lov til at sige, at det vil dreje sig om en investering, der er den største, som samlet er blevet vedtaget af det høje ting — må overvejes meget nøje, og alle muligheder må undersøges. Jeg mener, man kan dele problemstillingen op i tre dele. For det første spørgsmålet om nødvendigheden af en ny storlufthavn, som jeg næsten har besvaret; men skal vende tilbage til, dernæst om denne lufthavn skal være en fortsat udvidelse af Kastrup, eller den skal placeres på Sydager eller på Saltholm. Og endvidere er det jo så klart, at hvis det bliver den sidste løsning, kommer det til at påvirke spørgsmålet om en Øresundsbro, og også her vil vi fra mit partis side gerne fremkomme med nogle enkelte bemærkninger om problemet Store-Bæltsbro eller Øresundsbro, idet vi fra vor side altid har fastholdt — og vi har også forstået, at andre har gjort det i dette høje ting — at Store-

Bæltsbroen af hensyn til andre interesser må have en førsteprioritet; men også om dette skal jeg gøre nogle bemærkninger senere.

Hvis man først ser på det første spørgsmål, nødvendigheden af en ny lufthavn, ja, så ved vi jo, at Kastrup efterhånden er vokset op til at blive Europas fjerdestørste lufthavn. Det er noget, man har grund til at være stolt af, når man tænker på Danmarks og i øvrigt Skandinavien's placering sådan lidt ude i randen af Europa, og det er jo meget store tal, der passerer Kastrup hvert år. I 1967 var det 4,8 millioner; det var en stigning på 20 pct. i forhold til 1966, og siden 1955 har stigningstakten været ikke mindre end 15 pct. hvert år. Det er en udvikling, der viser, at ved alle de tidligere udvidelser, som vi har haft til behandling her i folketinget, er vi — kan man næsten sige — kommet bagefter. Allerede før udvidelserne er blevet færdige, har anlæggene været for små til at tage den enorme stigning, der har været inden for luftbefordringen. Og efter de prognoser, der foreligger i de forskellige betænkninger, er alle uden undtagelse enige om, at denne stigning vil fortsætte, selv om den betænkning, der sidst er udarbejdet her, regner med, at man efter 1970 vil komme ned på 5 pct. i modsætning til 20 pct. sidste år og 15 pct. i de andre år.

Nu foreligger der fra SAS en redegørelse, hvoraf det fremgår, at man ikke mener, man vil komme så langt ned, men at det vil komme til at ligge på 6 å 7 pct., og det er altså lidt højere end efter de prognoser, man regner med i lufthavnsbetænkningen. Derfor må man vel næsten se i øjnene, at vi i 1990 må regne med, at det ikke bliver 20 millioner, som skal passere Kastrup eller den nye lufthavn, hvor den kommer til at ligge, men ikke mindre end 25 millioner. Man må hellere se i øjnene, belært af de erfaringer, som man har haft, at stigningen er meget stor på grund af den velstandsforøgelse, som vi håber kan fortsætte her i landet, og på grund af charterflyvningen,